

НАСИЛЬСТВО НАД ДІТЬМИ

Можна багато почути про домашнє насильство. Факт, що існує проблема насильства над жінками в сім'ї, не заперечується. Проблема насильства над дітьми такого ж масштабу, і, швидше за все, ще більша. І якщо сексуальне насильство над дітьми не таке поширене, то фізичне та особливо емоційне насильство виявляється на кожному кроці і відбувається, в тій чи іншій формі, в кожній другій чи третій родині. Зокрема, для дітей насильство в сім'ї не позбавлене наслідків для їх психічного та фізичного здоров'я.

Особливість сімейного насильства щодо дітей полягає в тому, що в більшості випадків воно поширюється як на дитину, так і на суспільство та сприймається злочинцем, що застосував насильство, як нормальне виховання та піклування. Тілесне покарання досі застосовується у вихованні дітей. Батьки, що застосовують насильницькі дії, самі в дитинстві пережили жорстоке поводження до себе; вони навчилися розглядати тілесні покарання як прийнятний метод навчання.

Страшне в тому, що дитина часто розглядає насильство як норму і не бачить нічого поганого в тому, що з ним відбувається в сім'ї. Діти не повідомляють про насильство над ними. Це відбувається не з метою приховання цього факту, а тому, що вони щиро вірять, що нічого страшного не трапляється. Коли вони виростають і створюють власні сім'ї, то часто повторюють одну з ролей, злочинця, що застосовує насильство, чи жертви, і це теж нормально для них.

Ще одна особливість жорстокого поводження з дітьми полягає в тому, що дитина, особливо до 14 років, повністю залежить від батьків, які знущуються над ними. У дитини недостатньо життєвого досвіду, щоб повністю зрозуміти, що відбувається, і попросити допомоги. Щороку близько 2000 дітей вчиняють самогубство через домашнє насильство та більше 10 000 тікають з дому.

Існують різні форми допомоги та підтримки дітей у таких ситуаціях. Основними напрямками реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії насильству над дітьми є: запобігання домашньому насильству, ефективне реагування на факти насильству над дітьми, надання допомоги та захисту постраждалим особам, належне розслідування фактів насильства над дітьми. Закон також передбачає варіанти захисту дітей: § 8а Соціального кодексу презентує загальний державний мандат на захист дітей як завдання органів

підкування про неповнолітніх, а також описує обов'язки спеціалістів з питань допомоги неповнолітнім.

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

УДК 343.8:355.1

АРКАДІЙ АРКАДІЙОВИЧ НІКОЛАЄВСЬКИЙ
Національна академія Національної гвардії України

РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ У ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВУ

Національна гвардія України є військовим формуванням з правоохоронними функціями, що передбачають виконання завдань із захисту та охорони життя громадян. Саме тому протидія насильству залишається в полі правової діяльності Національної гвардії України та є актуальним питанням для дослідження.

Насильством є застосування фізичної сили або психологічного тиску з метою руйнації чи нанесення шкоди. Основні типи насильства – фізичне, психологічне та сексуальне. Визначення типу насильства допомагає встановити причини його походження, розуміння яких впливає на організацію сил та засобів протидії та боротьби з насильством.

Проблема боротьби та протидії насильству у суспільстві має вирішуватись на декількох рівнях одночасно, охоплюючи не тільки спільну роботу правоохоронних структур, результати якої є верхівкою айсбергу, але й більш глибокі питання поширення культури не сприйняття насильства, як основи ментальності та культурної парадигми кожної нації, що потребує значних зрушень в світосприйнятті стереотипів, змін в навчальних програмах на усіх освітніх рівнях.

У доповіді проводиться аналіз практики залучення Національної гвардії в різних країнах світу до боротьби з насильством у тісній співпраці з національною поліцією, а також розглядається досвід Національної гвардії України в галузі охорони громадського порядку за останній рік, як важливий фактор протидії насильству на вулицях міст країни.

Науковий керівник С. М. Кумпан